

Nemzeti állapot.¹⁾

I.

Pénzünk rongy, irodalmunk rongy — tönk ennek a vége:
»Tőzsdeszerűn igen; itt: biztos alap van: Arany.«

Nemzetiségek.²⁾

II.

Van Rác, van Horvát, van Oláh gyűléseden oh hon!
Van Szász, lesz Bosnyák, s kosmopolita, vegyes.
Mind bátor daliák! Követel mind, szinte parancsol.
Mehúzódva fülel, s vajmi szerény a magyar.
»Ah! mert tudja jogát s markában tartja hatalmát.«
»Tán mert érzi baját, sejti: halála közel.«

Szontágh Pál.

Kis Miska, a népboldogító.

Rajz.

Ki ne ismerné Kis Miskát, kit jó vagy balsorsa Hidvég vidékére vetett? Hisz' ő a »nép embere«, kit az utolsó hidvégi kis gyermek is megsüvegel s kitől, ha »nagy dologról van szó« az öregbiró is tanácsot kér. Gazdaságot nem folytat, köztünk maradt szó legyen, nincs is miből — de hát nem is gazdasági ügyben, vagy a falu ügyes-bajos dolgaiban szokás ő hozzá fordulni, hanem ha az »ország dolgáról« van szó. Kis Miska a magas politikában van otthon, ujságja is jár; és talán ha

^{1) 2)} Szontágh Pál e két költeménye nem a nyilvánosságnak volt szánva, hanem inkább az asztalfiók számára íratott s hogy mi azokat, különösen a másodikat — a szerző bocsánatát kérve és remélve — mégis közöljük, történik azért, mert meg vagyunk győződve, hogy a közönség örömet olvassa tőle az is, a mit egy komor pillanatában, borongós kedélyhangulatban irt s a miről mi szeretjük hinni, hogy ez nála inkább csak egy ötlet, egy borús momentán benyomás, de nem lelke mélyében gyökerező meggyőződés és érzület kifejezése. Szerk.